N°. 93. A°. 1841.

ZATURDAG, den 20sten NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE,

Houdende intrekking der provisioneele voorziening omtrent het kostgeld voor zieke Slaven bij Publicatie van 28 April dezes jaars G. B. No. 5.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het gebleken is, dat de schaarschte aan mondbehoeften, ten gevolge waarvan Wij bij Publicatie van 28 April dezes jaars (G. B. No. 5), eene verhooging in het Kostgeld voor de zieke Slaven in de Hospitalen hadden verordend, thans grootendeels heeft opgehouden, waardoor deze provisioneele voorziening kan worden ingetrokken.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, in de Vergadering van 16 October ll., hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, met intrekking der bovenbedoelde provisioneele voorziening te bepalen, dat, te rekenen van den dag waarop deze zal worden afgekondigd, voor Kostgeld van zieke Slaven, niet meer in rekening zal mogen gebragt worden, dan bij het Reglement op de uitoefening der Geneeskundige Wetenschappen daarvoor is toegelegd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gedaan alhier aan *Paramaribo*, den 15 November 1841, het *tweede* jaar Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
den 16den November 1841.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 18 November 1841.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: HENRY MAURICE RAGGÉ en ESTHER CORNELIA VAN THOL.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 10 September.

Naar men verneemt heeft Z. M. onder anderen van Z. Exc. den minister van justitie verlangd eene opgave van leden der regterlijke magt, welke, hetzij door *langdurigen* en bijzonderen ijver en trouw in het volbrengen hunner ambtspligten, hetzij door de uitgave van *nuttige* geschriften, handboeken enz. zich eene billijke aanspraak op de algemeene achting en Z. M. erkentenis verworven hebben. Z. M. zoude daarbij den wensch hebben geuit, dat deze opgave ook namen van regters en griffiers mogt aanduiden, ten einde zich niet enkel tot voorzitters of leden van het openbaar ministerie te bepalen. Z. M. verwijderd van de bedoeling, om het toekennen van ordeteekenen alleen van toeval of wisselvalligheid te doen afhankelijk zijn, heeft de aandacht Zr. Exc. meer bijzonder willen doen vestigen op regterlijke collegien in *die* steden zitting hebbende, welke door Z. M. niet waren bezocht geworden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 9 September.

Gisteren ochtend hebben de afgetreden ministers hunne portefeuilles in handen der Koningin overgegeven, en heden hebben de nieuwe ministers hunne betrekkingen aanvaard, en zijn bij H. M. tot den handkus toegelaten.

Deze verandering van ministerie en stelsel is met oogenschijnlijke onverschilligheid bij de menigte opgenomen; intusschen laat zich dit daaruit verklaren, dat men de handelingen der nieuwe ministers wil afwachten. Indien zij een gematigden weg inslaan, hebben zij kans van zich geruimen tijd te kunnen handhaven; mogten zij nogtans den weg volgen, dien eenige hunner, bij voorbeeld Sir E. Knatchbull, in 1835, verstonden, en de radicalen te plotseling voor het hoofd stooten, dan zouden deze hen afvallen, tot de Whigs terugslaan, en alzoo de meerderheid spoedig aan de Whig-Iersche partij terug verschaffen. Het laat zich nogtans uit de jongste inleidende rede van Sir R. Peel opmaken, dat hij den weg der matiging zal bewandelen, en de kalmer houding van de ministers Stanley, Graham en anderen, zal opvolgen. Bij velen blijft het aanwezen in het bestuur van den hertog van Buckingham, een bekend hevig voorstander der tegenwoordige graanwetten, een doorn in de oogen.

De meeste staatsdames en edelen van Hr. Mjs. Huis hebben, na deze verandering van bestuur, hun ontslag genomen.

De strijd tusschen de bladen der onderscheiden kleuren in hoe verre de Koningin persoonlijk meer of min de Whigpartij boven de Tories genegen was, duurt nog steeds voort.

Men verwacht den nieuwen Franschen gezant, den Heer de St. Aulaire, den 15den alhier.

Men heeft hier berigten uit China tot 20 Mei. Het oogenblik eener beslissing scheen te naderen. Men heeft onzerzijds echter tot een ander stelsel dan gedurige aanvallen besloten; hetgeen de bevolking zeer tegen ons in het harnas heeft gejaagd (en waarschijnlijk meer volks gekost heeft, dan men officieel erkent, waarbij nog het moorddadig klimaat komt). Men zou thans eene blokkade van de Zuid- tot de Westkusten daarstellen, en het eiland Amoi, over Formosa, bezetten, in plaats van het ongezonde Chusan. De nieuwe gezant onzerzijds, Pottinger, had nog hoop op eene minnelijke schikking, maar hij meende, dat, indien zijne zending mislukte, de oorlog nog jaren konde duren. De Keizer maakte meer en meer tot tegenweer gereed, en wilde van niets dan »de uitroeijing der barbaren" hooren. Men was te Canton zeer beducht voor eene botsing; kapt. Eliot had voor de stad zijne positie zoodanig genomen, dat hij de kooplieden zoo veel mogelijk kon beschermen. De handel werd voortgezet; er was, ofschoon tegen dure prijzen, eene groote hoeveelheid ingescheept.

De bekende Keshen is, omdat hij de Engelschen niet heeft kunnen weerhouden, ter dood gebragt; Lin is daarentegen weder in genade opgenomen.

De keizer heeft onder anderen een edict uitgevaardigd, waarin hij kennis geeft, dat zijn jongste broeder, met 50,000 man naar Canton zou oprukken, om »de wraak des Hemels uit te oefenen tegen de Engelschen, zoodat er geen enkel zeil van hen zou terugkeeren, maar die allen voor het aangezigt der zeeën zouden worden weggevaagd, ten einde zijnen keizerlijken geest met welgevallen te vervullen."

— De beide Huizen van het parlement hebben hunne zittingen weder aangevangen. De vervanging van de opposite door de gewezen ministeriële leden op de banken der eerste, gaf tot eenige vermakelijke tooneelen aanleiding, die echter welhaast door ernstige zullen afgewisseld worden.

Sommige bladen verzekeren, dat, nadat de eerste noodzakelijkste werkzaamheden des parlements afgeloopen zullen zijn, dit geprorogeerd zal worden, om als dan spoedig door H. M in persoon te worden geopend, die alsdan eene aanspraak zal houden, natuurlijk in den geest van de nu bovendrijvende partij.

De Huizen der Koningin en van haren gemaal zijn meer en meer in den Torijgeest gewijzigd.

— In den *Times* vindt men berigten uit Madrid van den 29sten Augustus, waarin over de geheime kuiperijen der Franschen wordt geklaagd, om eene tegenomwenteling in Spanje te bewerken en van de mogelijkheid eener gewapende tusschenkomst aldaar wordt gesproken, die, naar het oordeel des briefschrijvers, even verderfelijk voor Spanje als voor degenen, die zich met de inwendige zaken van dat land zouden bemoeijen, zijn zou. De weêrzin van Frankrijk tegen den regent Espartero wordt in deze berigten vooral aan de handelsvoordeelen, die Engeland in den laatsten tijd in Spanje heeft weten te verwerven, toegeschreven. Te gelijk wordt echter erkend, dat in Spanje groote ontevredenheid heerscht, dat alles daar op losse schroeven staat, dat de regent Espartero door het plaatsen van een aantal Carlistische officieren bij het leger en andere maatregelen de ontevredenheid deed toenemen, enz.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 September.

Uit Kroonstadt heeft men berigt van de komst aldaar op den 12den Augustus van het fransche fregat *Danaë*, bestemd om den franschen gezant de Barante naar herwaarts terug te voeren. Aldaar was in zeventien jaren tijds geen fransch oorlogschip verschenen. De equipage is er zoo door de bevolking als de autoriteiten met veel welwillendheid ontvangen. De officieren waren aan den keizerlijken maaltijd genoodigd, en den volgenden dag had de keizer zich naar Kroonstadt begeven en had den kapitein der *Danaë*, *Officier*, de voornaamste etablissementen en een deel der vloot doen bezigtigen.

Toen Zijne Majesteit voorbij de *Danaë* voer, heeft de tweede bevelhebber van dat schip de Keizerlijke vlag geheschen en 40 eereschoten gelost. Geheel de manschap

zien in parade-uniform op het dek geschaard. De Prins Mentschikoff, Minister van Marine, heeft tweemalen het schip bezocht, alles met de meeste aandacht in oogenschouw genomen, en vele vragen aan de officieren gerigt, wier kunde en bekwaamheid, zoo als hij naderhand betuigde, op hem den gunstigsten indruk hebben gemaakt. Bij het verlaten van het fregat heeft hij de eereschoten beantwoord en de Fransche vlag geheschen. Twee Russische zee officieren, adjudanten des Keizers, de opperstalmeester, Prins Dolgorurki, en andere aanzienlijke personen zijn insgelijks aan boord gekomen. Den volgenden dag is de Groothertog Constantijn, tweede zoon des keizers en Groot-Admiraal van Rusland, door zijnen gouverneur, den admiraal Lutke, daar heen gebragt. Den 21sten heeft de heer Barante zich ingescheept, en eenige uren later is het fregat onder zeil gegaan, om naar Frankrijk terug te keeren. Het moet zich eenige dagen te Koppenhage ophouden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 7 September.

Tengevolge der uitnoodiging van den Baron Anselmus van Rothschild, is Prins Metternich heden achtermiddag van het kasteel Johannisberg in onze stad aangekomen, om een groot gastmaal bij te wonen, hetwelk de Baron ter eere van den grooten staatsman heden avond in zijn buiten de stad gelegen prachtig hôtel doet aanrigten. Prins Metternich zal zich eenige dagen in onze stad ophouden en vervolgens naar den Rheingau terugkeeren.

Ter beurze verhaalde men heden, dat de baron James van Rothschild nog dezen avond naar Parijs zal terugkeeren. Hij zal door Belgie naar Frankrijk reizen. Het schijnt zeker, dat het Huis Rothschild zich zal plaatsen aan het hoofd eener compagnieschap tot den aanleg eener spoorbaan van Parijs tot aan de Belgische grens. Reeds moeten met den directeur der société generale te Brussel onderhandelingen zijn geopend. Terzelfder tijd wordt het gerucht hernieuwd van eene spoedige hervatting der onderhandelingen betrekkelijk de groote Fransche geldleening.

— De koningin van Zweden heeft onlangs een bezoek gehad van een kleinen schoorsteenveger, ofschoon langs eenen anderen weg dan de koningin Victoria. Voor ettelijke dagen gebeurde het, namelijk, dat een in het koninglijk slot met schoorsteenvegen bezige knaap, in eene naauwe pijp bleef steken, en niet kon los komen; vermits men met juistheid niet weten kon, waar hij eigenlijk zat, werden eene menigte gaten in de wanden der koninklijke vertrekken gemaakt, tot men hem eindelijk in den zijmuur van eene kamer der koningin aantrof en hem uit zijne enge en zwarte gevangenis verloste. Hij was door het dertien uren lang ongemakkelijk gevangenzitten schier bezwijmd, en de koningin, die even als de koning, in het ongeluk van den knaap het levendigste deel genomen had, reikte hem met eigene hand eene kop bouillon tot sterking toe, waaraan later nog eene som gelds, tot loon voor den uitgestanen angst, is toegevoegd geworden. Het was reeds midden in den nacht toen de jongen gevonden werd. Het manvolk, dat in het bijzijn der koningin en haren hofstoet, en in den laaijen lichtglans der armblakers en candelabers, de gouden en fluweelen wandbehangsels van een scheurde en met houwelen en koevoeten de muren openbrak, de plegtige stilte van den nacht, de angst van alle aanwezenden, eindelijk de tegen al het van rondsomme zoo schitterende en glanzende scherp afstekende kleine zwartkop, om wiens wille men zoo in de weer was, en over wiens bevrijding de jonge hofdames zich zoo verblijdden, toen hij uit zijn donker gat werd te voorschijn getrokken, dit alles zette aan het bevrijdingstooneel iets zeer eigenaardig belangwekkends bij, hetwelk wel verdiende, door een of ander Duitschen tooneelspelschrijver ten nutte gemaakt te worden. Eene liefdes-intrigue zou er gemakkelijk in te vlechten zijn.

Ingezonden.

Vreemd is het voorzeker niet, dat hier als elders, schuldenaren zich van hulpmiddelen bedienen, om de betaling hunner schulden te vertragen; doch verwondering wekt het, dat hun daartoe zoo dikwerf de gelegenheid wordt gegeven, door achteloosheid, inzonderheid van Amsterdamsche belanghebbenden, hierin bestaande, dat volmagten, protesten of andere acten, ter opeisching van betaling onmisbaar, zonder legalisatie der naamteekeningen, naar hier worden uitgezonden.

Sedert lang is het opgemerkt, dat, terwijl de stukken welke men hier uit *Rotterdam*, uit *Middelburg*, en in 't bijzonder uit *binnensteden* ontvangt, meestal in vereischte orde zijn; daarentegen die uit *Amsterdam*, dikwerf van alle echtheids kenmerken zijn ontbloot. Niet alleen notariële acten, maar zelfs protesten door deurwaarders aldaar opgemaakt, worden dikwijls zonder eenige legalisatie verzonden.

Dezer dagen heeft hier alweder verzet plaats gehad, en wel tegen eene *parate executie*, ter zake van een met protesten van non acceptatie en non-betaling teruggekeerden wisselbrief, waarop eene regterlijke beslissing is gevolgd, wier bekendmaking wij nuttig achten, in de hoop dat deze in het Amsterdamsche Handelsblad moge worden overgenomen, tot narigt der belanghebbenden. Wij beseffen het, dat de legalisatie, eerst door den President der Regtbank, en vervolgens te *'s Gravenhage*, door de Ministers van Justitie en van Kolonien, vooral door het daaraan verbonden *tijdverlies*, bezwarend is; doch zoude hiertegen geen middel te vinden zijn? Zoude men bijv., van den Minister van Kolonien niet kunnen verkrijgen, dat de naamteekeningen van de presidenten, vice-presidenten en eenige der oudste leden van de Regtbanken in de handelsteden, door Zijne Excellentie, aan den Heer Gouverneur Generaal werden bekend gemaakt; waardoor niet alleen kosten zouden worden bespaard, maar ook het voorname bezwaar, *het tijdverlies*, zoude worden uit den weg geruimd?

Het Geregtshof.

Gezien voorenstaand request;

Gehoord het rapport van Commissarissen;

Overwegende, met betrekking tot den eerst aangevoerden grond voor het interdict, dat enz.

Overwegende, ten opzigte der defecten, waaraan de ten requeste overgelegde procuratie, — gepasseerd den 19 Januarij 1841 ten overstaan van den Notaris N. N. en getuigen te Amsterdam, — zoude laboreren: dat ten deze in aanmerking behoort te komen, de wet der plaats, alwaar dezelve acte volmagt is gepasseerd, en welke is de wet van 25 Ventose van het XIe. Jaar;

dat bij art. 12 dier wet, wel is vermeld, dat de notariële acten, de namen en woonplaatsen der getuigen moeten uitdrukken, *geenszins echter hun beroep;*

en dat bij gevolg het aangevoerde bij art. 48 en 49 van voorenstaand request, allezins is ongegrond;

Overwegende, betrekkelijk het geposeerde bij art. 51 en 52 van voorenstaand request, namelijk, »*dat de legalisatie, voorkomende onder de handteekening van den Notaris N. N., door geene daartoe bevoegde authoriteit is geschied,*"

dat onder dezelve procuratie, ter bevestiging van de echtheid der naamteekening van genoemden Notaris, een certificaat voorkomt, geteekend door drie zijner te Amsterdam residerende ambtgenooten;

dat evenwel de aangehaalde wet, van dusdanige legalisatie niet gewaagt, maar integendeel, art. 28, de legalisatie opdraagt aan den President der plaatselijke Regtbank;

dat echter zoodanige legalisatie, voldoende, wanneer de acte *binnen het Rijk* moet dienen, nogtans niet voldoende is, wanneer daarvan *buiten het Rijk* gebruik moet worden gemaakt; als wanneer de legalisatie van een daartoe bevoegd agent, of, ingeval de acte binnen eene van 's Rijks overzeesche bezittingen moet dienen, speciaal die van het Hoofd van het Departement van Kolonien, kan worden gevorderd;

Overwegende, dat de naamteekeningen onder de acte procuratie in questie voorkomende, niet zijn gelegaliseerd door het Hoofd van het Departement van Kolonien, en dezelve acte dus geene kenmerken van echtheid met zich draagt;

Fiat Interdict pœnaal; met last op den Exploicteur of een zijner substituten, dit appoinctement te werk te leggen pro ut moris ac stijli.

Gedaan in den Raad den 17 November 1841.

ADVERTENTIËN.

Bekendmaking.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de *Engelsche Episcopaalsche Kerk*, op MORGEN den 21sten November, des morgens om *half negen* ure, in het locaal boven het Waaggebouw.

Paramaribo, den 20 November 1841.

(40325) De vroeger geannonceerde verkoop van de Plant. *SCHAAPSTEDE*, zal alnu plaats hebben, op Dingsdag den 30sten dezer, des morgens ten 9 ure, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, alwaar de conditien van verkoop *acht* dagen vóór- en op den verkoopdag ter *visie* voor gegadigdens liggen.

Paramaribo, den 18 November 1841.

Wed. S. A. E. SALOMONS qq.

***Extra* HAVANAH SIGAREN,** waaronder *Rencourret*; ontvangen en te bekomen bij

GEo. PRINGLE & Co.

(40326)

***Geelhechte* HOUWERS;** te bekomen bij

E. S. SAMSON.

Saramacca Straat.

(40327)

(41401) Te bekomen bij den ondergeteekenden: *Engelsche ZEEP* in kistjes, *ZOETE OLIE*, *ZALM*, *AJUIN* en *PRUIMTABAK.*

Paramaribo, den 19 November 1841.

M. D. SANCHES.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Engelsche Sloep *L' Argus*, Kapt. D. Audam, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis; Passagier: Jufv. L. Feabens.

Idem, de Fransche Schoener *L' Aurore*, Kapt. B. Marck, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij, naar Amsterdam, lading: 410 vaten Suiker, 45 puncheons Rum.

Den 19den, de Nd. Am. Brik *Premium*, Kapt. B. Foster, naar Boston, lading: 199 vaten Malassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.